

Arrest

nr. 118 366 van 4 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 18 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. TRUYENS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 november 2011 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 14 augustus 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen

gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 24 juli 2013 ocriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.“

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een “*Attestation de frequentation de stagaire*” van de organisatie “*Lire et écrire brabant Wallon*”.

Ter terechtzitting legt verzoeker een “*bericht van de Gu-Chu-Sum Movement of Tibet*”, een kopie van een artikel uit een Tibetaans tijdschrift waar verzoeker staat afgebeeld op p. 357 “*in een bericht tot opsporing uitgaande van de Chinese overheid, waarbij een bedrag van 150.000 yaun werd uitgelopen voor de beslissende tip die tot zijn arrestatie leidt*”, een “*lidkaart van de Gu-Chu-Sum Movement of Tibet, een organisatie van ex-gedetineerden die worden vervolgd om politieke redenen*”, een toelichtend schrijven van zijn raadsman betreffende deze documenten en een andere reeds eerder voorgelegde documenten neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op artikel 6 EVRM. Het EHRM heeft in het arrest Maaouia van 5 oktober 2000 ondubbelzinnig gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6.1 van het EVRM vallen. Derhalve zijn ook asielzaken uitgesloten van deze verdragsbepaling. Verder heeft het EHRM zijn rechtspraak nadien meermaals bevestigd, onder meer in het arrest Mamatkulov en Askarov van 4 februari 2005. Tevens dient verwezen te worden naar het arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 van Grondwettelijk Hof waarin hetzelfde standpunt wordt ingenomen en in dezelfde zin naar de gevestigde rechtspraak van de Raad van State (RvS 7 juli 2006, nr. 161.169; RvS 19 maart 2010, nr. 202.142).

2.3. Verzoekers asielaanvraag werd op grond van artikel 57/10 Vreemdelingenwet afgewezen omdat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan een aangetekend schrijven van het CGVS van 3 juli 2013, waarin hij opgeroepen werd om zich aan te melden op het CGVS voor een gehoor op 24 juli 2013, noch een geldige reden had meegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid.

Verzoeker verklaart dat hij noch van het CGVS, noch van zijn advocaat bericht mocht ontvangen dat hij werd opgeroepen om voor het CGVS te verschijnen.

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 8 (stuk 14) en 13 december 2011 (stuk 13) zijn woonplaats kiest en bevestigt op zijn eerste adres te Antwerpen en op 22 december 2011 zijn gewijzigde woonplaats in Jumet mededeelt aan Fedasil (stuk 12). Op 20 juli 2012 meldt verzoekers

eerste raadsman zijn tussenkomst (stuk 11). Op 4 maart 2013 meldt verzoekers sociaal assistent zijn nieuwe adres in de Rue des Frères Taymans te Tubize aan het CGVS (stuk 10). Op 16 mei 2013 vraagt verzoekers eerste advocaat een versnelling van de procedure (stuk 9). Op 13 juni 2013 meldt verzoeker een tweede maal zijn nieuwe adres in de Rue des Frères Taymans (waarbij evenwel enige verwarring in de schrijfwijze mogelijk is) te Tubize aan het CGVS (stuk 8). In de Informations legales van 3 juli 2013 werd Rue des Frères Taymans in Tubize opgenomen (stuk 7). Verzoekers oproepingsbrieven werden op 3 juli 2013 zowel per aangetekend schrijven naar de Rue des Pères Taymans in Tubize verstuurd en ook per fax naar zijn advocaat verstuurd (stuk 6). Het aangetekend schrijven werd niet afgehaald (stuk 4).

2.5. Daargelaten dat niet verklaard wordt waarom verzoekers eerste raadsman verzoeker niet op de hoogte heeft gesteld, kan niet uitgesloten worden maar wordt niet aangetoond, dat het aangetekend schrijven niet correct werd aangeboden aan verzoeker daar er een schrijffout in het adres is opgenomen die niet aan verzoeker te wijten is. Integendeel verzoeker blijkt diverse malen zijn adreswijzigingen te hebben doorgegeven, en zijn laatste adres zelfs te hebben bevestigd, hetgeen van zorgvuldigheid getuigt. Daar waar verzoeker overigens nog stelt dat *“Hoewel cliënt meermaals contact trachtte op te nemen met zijn advocaat, die nochtans de opdracht op zich had genomen zijn belangen te behartigen, werd hij nooit van een antwoord gediend”* blijkt dit niet uit het administratief dossier waar op 16 mei 2013 een vraag tot versnelling van de procedure van verzoekers eerste advocaat werd opgenomen.

3. Verzoeker verklaarde op de DVZ dat hij lid was van de Gu-Cu-Sum partij in Tibet en dat hij gedurende 14 jaar deelnam aan de protesten tegen de Chinese regering (vragenlijst 3.3). Verzoeker verklaarde verder *“In 1992 Penner Rinpoche van het Drepung (klooster) kwam naar Tibet (Tawo Nyitsok). Ik was daar met 18 monniken van ons klooster. Ik en mijn vriend deelden pamfletten uit om Tibet te bevrijden. Ik heb deze zelf gemaakt Ik gebruikte kaarsvet als printer. Ik kerfde de tekst in het kaarsvet en maakte samen met mijn vriend ongeveer 500 pamfletten vooral s' nachts. Ik deelde ze uit In Tawo. Ik verstopte de pamfletten in mijn broek en terwijl ik stapte verloor ik bijna alle pamfletten. In 1993 hing ik de tibetaanse nationale vlag op een berg (Dzegogon) waar je de hele stad kan zien. De vlag heeft daar 2 dagen gestaan en de politie heeft ze weggenomen. In 1997 heb ik de videotape die Shukden (godheid) uitlegt verspreid bij zoveel mogelijk Lama's. Ik wikkelde de videotape in een witte sjaal en offerde de sjaal aan Buddha. Zo zagen anderen ook wat Shukden is en krijgen ze hier een beter beeld van. in 2001 ben ik naar India gegaan om de Kalichakra inleiding te volgen. Deze is niet kunnen doorgaan en ik ben terug naar Tibet gegaan. In 2008 (op 18 maart) was ik samen met een monnik vriend en we leefden samen met 11 niet-monnik mensen. We namen deel aan een protest-actie in de hoofdstad Ganza. We brulden slogans dat we vrijheid willen in Tibet, dat we religieuze vrijheid willen, dat de Dalai Lama terug moest komen naar Tibet en vroegen voor de Penchen Lama vrij te laten. Er waren ongeveer 30 politiemannen die ons omsingelden. In het begin waren ongeveer 200 à 300 tibetanen maar na de omsingeling waren we ongeveer met 3000. 30 van ons probeerden naar het districthuis te gaan. Voor de brug waren er 50 à 60 politiemannen die ons stonden op te wachten en begonnen ons te slaan, ik werd geschoten In mijn been. 5 mensen konden ontsnappen en 7 zijn gearresteerd. G., T. J. en T. D. kwamen samen met mij aan in India. 1 meisje X. (is nog steeds ondergeduikt in Tibet)”* (vragenlijst 3.5).

Ter terechtzitting geeft verzoeker een nauwgezette en geloofwaardige duiding bij deze feiten. Hij vermeldt verder nog dat zijn ouders bedreigd zijn geweest en dat, toen hij in Lhasa was, hij zijn foto samen met die van andere betogers op een politiedocument op de muur zag waarbij vermeld stond dat ze gezocht werden.

4. Verzoeker staft zijn relaas met documenten. Voor de DVZ legde hij de volgende zaken voor: een origineel artikel over de betogingen tegen het Chinese regime; een originele verblijfsvergunning *“Special Entry Permit for people of Tibetan origine”* van 16 december 2008 van één jaar in India op verzoekers naam, met foto en Tibetaanse verblijfplaats, plaats van herkomst (Rongtsang Sichuan) en geboorteplaats (Rongtsang Sichuan); een originele lidkaart van 2010 van de *“Gu-Chu-Sum – Movement of Tibet Ex-political prisoners association”* op verzoekers naam en met verzoekers foto; twee originele kaartjes van de General Secretary van de Gu-Cu-Sum Movement of Tibet en de Section Officer van het Departement of Security waarbij verzoeker verklaart *“bij twijfel aan zijn verhaal mogen deze departementen steeds gecontacteerd worden”*; een origineel schrijven van de Gu-Chu-Sum – Movement of Tibet van 6 december 2011 waarbij verklaard wordt dat verzoeker lid is, hij participeerde bij diverse Tibetaanse aangelegenheden, waaronder vreedzaam protest in Kardze County en dat er een

aanhoudingsbevel tegen hem werd uitgevaardigd door de Chinese overheid; een origineel schrijven van de Central Tibetan Administration – department of security van 3 december 2011 waarbij gesteld wordt dat verzoeker als één van de aanstichters van de politieke opstand in 2008 werd gezien; een origineel niet-vertaald Green Book; een kopie van een attest van het reception center Kathmandu met twee foto's van verzoeker; een niet-vertaalde introductiebrief voor zijn inschrijving in het klooster met verzoekers foto; een boek genaamd 'de grote protestactie' en 11 foto's "*in Tibet, met de Dalai Lama en met de vorige eerste minister*". Bij het verzoekschrift voegt verzoeker nog een "Attestation de frequentation de stagaire" van de organisatie "Lire et écrire brabant Wallon".

Ter terechtzitting legt verzoeker opnieuw een aantal van deze documenten voor, alsmede een kopie uit het boek waarin ook de twee opsporingsbevelen werden afgedrukt, één in het Chinees en één in het Tibetaans, waarop verzoekers foto zichtbaar is (p. 356-357) zoals verzoeker ook in Lhasa heeft gezien. Verzoekers advocaat verklaart dat dit "*een bericht tot opsporing uitgaande van de Chinese overheid, waarbij een bedrag van 150.000 yaun werd uitgelooft voor de beslissende tip die tot zijn arrestatie leidt*", wat ter terechtzitting door de tolk wordt bevestigd.

4.1. Verzoekers verklaringen op de DVZ en zijn aanvullingen en verduidelijkingen ter terechtzitting zijn geloofwaardig en worden gestaafd door diverse originele documenten en attesten die elkaar aanvullen en waarvan de bewijswaarde niet wordt betwijfeld. Verzoeker maakt aldus aannemelijk afkomstig te zijn uit Tibet, diverse acties ondernomen te hebben in het kader van de Tibetaanse vrijheidsstrijd, tijdens de betoging van 2008 beschoten te zijn geweest en gevlucht en naar aanleiding hiervan vervolgd te worden door de Chinese autoriteiten.

4.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij een vrees voor vervolging in aanmerking worden genomen in de zin van artikel 48/3, §4, (b) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK